

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KELLNER kontra MAGYARORSZÁG

(73413/01 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2004. szeptember 28.

Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kellner kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*

A.B. BAKA,

L. LOUCAIDES,

C. BÎRSAN,

K. JUNGWIERT,

M. UGREKHELIDZE,

A. MULARONI, *bírák*

és S. DOLLÉ, *a Szekció hivatalvezetője*

2004. szeptember 7-én zárt ülésen tartott tanácskozás után

Az akkor elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (73413/01 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. cikke alapján, Kellner László és Kellner Lászlóné (a "kérelmezők") magyar állampolgárok 2000. november 24-én terjesztettek a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltszl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

3. 2003. január 14-én a Bíróság arról határozott, hogy közli az eljárás elhúzóásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. cikke 3. bekezdésének rendelkezései alapján úgy határozott, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együtt vizsgálja.

A TÉNYEK

1. A kérelmezők 1955-ben, illetve 1959-ben születtek, s Székesfehérváron, Magyarországon élnek. A Bíróság előtt kiskorú lányukat, K.Sz.-t képviselik. K.Sz. 1985-ben született.

5. 1986-ban K.Sz. kötelező gyermekbénulás elleni oltás következtében megbénult. 1987-ben a kérelmezők mint a gyermek törvényes képviselői kártérítés és járadék fizetése iránti pert indítottak az állam ellen, amely megegyezéssel zárult. A kérelmezők kérelmére a bíróság 1991-ben a kártérítés és a járadék összegének felemeléséről határozott. 1993-ban egy speciális gépjármű megvásárlásához szükséges összeg egy részének kifizetéséről határozott a bíróság.

6. 1993. november 26-án a kérelmezők az inflációra és a magas iskoláztatási költségekre hivatkozva a havi járadék összegének felemelése iránti pert indítottak a Fejér Megyei Bíróság mint elsőfokú bíróság előtt.

2. A bíróság végzése nyomán 1994. június 27-én szakértő terjesztett elő szakvéleményt az ügyben.

3. 1995. január 7-én a kérelmezők módosították keresetüket.

4. 1995. február 10-én a Megyei Bíróság részben helyt adott a kérelmezők keresetének.

5. A kérelmezők fellebbezése nyomán 1996. január 25-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet és az ügyet visszautalta a Megyei Bíróság elé.

6. A folytatódó eljárásban 1997. június 12-én a szakértő újabb szakvéleményt terjesztett elő. 1997. augusztus 8-án a kérelmezők tisztázták az inflációval kapcsolatos követeléseiket.

7. 1997. szeptember 19-én a Megyei Bíróság részben helyt adott a kérelmezők keresetének.

8. 1997. október 12-én a kérelmezők a Legfelsőbb Bírósághoz fellebbeztek, keresetük egészének megítélését kérve.

9. 1998. július 22-én a kérelmezők ítélet meghozatalára kérték a bíróságot, s a fellebbezés benyújtása óta eltelt időre tekintettel módosították keresetüket.

10. 2000. január 9-én a kérelmezők ismételten kérték a bíróságot, hogy hozzon ítéletet az ügyben, s az eltelt időre tekintettel ismét módosították keresetüket.

11. 2000. február 3-án és március 30-án a Legfelsőbb Bíróság tárgyalást tartott. 2000. április 6-án hozott ítéletében részben módosította az elsőfokú határozatot.

12. A kérelmezők által előterjesztett felülvizsgálati kérelem nyomán 2001. május 14-én a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa magasabb összeget ítél meg.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE AZ ELJÁRÁS HOSSZA TEKINTETÉBEN

18. A kérelmezők panaszolják, hogy perük ésszerűtlenül hosszú ideig tartott, megsértve az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését, amely kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság...ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

19. A Kormány vitatta az érvet.

13. A figyelembe veendő időszak 1993. november 26-án kezdődött és 2001. május 14-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten több mint hét évig és öt hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése értelmében. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

22. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményei fényében, a Bíróság esetjogában kidolgozott kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését az olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

16. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság megállapítja, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy érvet, amely képes lenne rábírní a Bíróságot arra, hogy a jelen ügyben eltérő következtetésre jusson. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ennek megfelelően a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 2., 3., 6.1. (ELJÁRÁS TISZTESSÉGES VOLTA), 8., 9., 13. ÉS 14. CIKKEINEK, TOVÁBBÁ AZ ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV 1. ÉS 2. CIKKEINEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

A kérelmezők további panaszai lényegében az ügy kimenetelével kapcsolatosak. A kérelmezők az Egyezmény 2., 3., 6.1., 8., 9., 13. és 14. cikkeire, továbbá az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. és 2. cikkeire hivatkoznak.

A Bíróság megállapítja, hogy az ügy iratai alapján nincs jele annak, hogy az ügyet tárgyaló bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen lett volna. Pusztán az a tény, hogy a kérelmezők elégedetlenek a per kimenetelével, önmagában nem alapoz meg

valószínűsíthető igényt a 6. cikk megsértése tekintetében. Továbbá, a Bíróság előtt lévő anyagban nincs nyoma annak, hogy a kérelmező számára az Egyezményben vagy annak jegyzőkönyveiben biztosított további jogokat megsértették volna.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

25. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

26. A kérelmezők 73,255 euró összegű vagyoni és nem vagyoni kártérítést kértek.

27. A Kormány vitatta a kártérítési igényt.

28. A Bíróság nem talál okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért a követelés ezen részét elutasítja. A Bíróság azonban megállapítja, hogy a kérelmezők nem vagyoni kárt szenvedtek. Méltányossági alapon ítélve, és tekintettel az ügy speciális körülményeire, a Bíróság 8.000 eurót ítél meg ezen a címen.

B. Költségek és kiadások

17. A kérelmezők nem terjesztettek elő igényt ilyen címen.

C. Késedelmi kamat

30. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG

1. 6 szavazattal 1 ellenében az eljárás hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak *nyilvánítja*, a panasz többi részét pedig elfogadhatatlannak;
2. 6 szavazattal 1 ellenében *megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. 6 szavazattal 1 ellenében *megállapítja*

(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmezők számára együttesen nem vagyoni káruk megtérítéseként 8.000 eurót (nyolcezer euró), és az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális hitelkamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további követeléseit egyhangúlag *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2004. szeptember 28-án a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.-P. COSTA
elnök